

Prou plàstics

NATURA URBANA. Darrerament es parla molt de plàstic, hi ha molt de plàstic surant per mars i oceans, autàntiques illes de plàstic al bell mig de l'oceà, i que aquest plàstic s'ha repartit, en forma de micropartícules disperses per tot arreu, fins a arribar a dins del nostre cos.

Sovint es carrega la responsabilitat al ciutadà d'aquest excés de residus i se'l bombardeja amb publicitat enganyosa i amb campanyes nacionals i mundials que el posen com a principal responsable. No és del tot cert. El ciutadà només té una part molt petita de responsabilitat. Els humans, com a consumidors, busquem la comoditat i l'economia del producte que comprem. Totes dues característiques són, la majoria de vegades, contràries al medi ambient i explotades pels fabricants per vendre el que sigui sense tenir en compte res més que el seu propi benefici. Sense tenir presents les anomenades externalitats de la producció industrial. Els impactes sobre el medi ambient no estan comptabilitzats en la factura del consumidor. Però al final, quan no hi ha una bona gestió dels plàstics els acabem pagant tots i patint-los en les nostres pròpies carns i paisatges.

Els veritables responsables del desori són els fabricants i una administració còmplice i poc valenta per permetre-ho. És barat empaquetar productes i produir residus. Sobretot si l'industrial se'n renta les mans. Però els plàstics, a més de ser residus visibles i d'impossible descomposició orgànica que ens trenquen l'harmonia del paisatge, també els trobem invisibles en l'aire, les aigües i el sòl, en forma de micropartícules. Són els microplàstics d'origen divers: desgast de pneumàtics, soles de sabates, xarxes de pescar i desgast d'altres plàstics més grans. Són un problema, són ingerits quan mengem certs organismes, sobretot peix i marisc, els quals prèviament els havien ingerit: els microplàstics s'acumulen a les xarxes tròfiques. Es desconeixen els efectes que poden tenir sobre la salut, però podrien afectar el sistema hormonal. Les mesures per posar-hi ordre són clares: qui contamina paga. Per tant, impostos sobre els productors que "regalin" plàstic amb els seus productes. I pel que fa als microplàstics, proposar solucions més saludables i menys contaminats, que segur que ja existeixen, però la mandra de fer les coses com ja es fan i els interessos econòmics contraris al canvi no deixen aflorar aquest nous invents. Responsables: fabricants i administració, no ho oblidem. Suposo que els pròxims anuncis aniran enfocats en aquesta direcció.